

нѣ камз себе си придобыва; защо-то е оглѣдало на благочестіе-то. Кога са благочестика жена Богу моли, вз секиго камз Бога страхопочитаніе поражда: кога пакз видимз богобоазливо момче и богобоазливо момиче, чи са благоговѣйно разговаратз, то е позорище възхитително. На такива лица никога не може да са одрече дѹховно почитаніе и уваженіе, защото сѧ вз очите на сички-атз свѣтз по мили и по лѣбезни.

Но отз гдѣ можешз да кажешз, чи е рано за твоей-атз возростз и за твоите години, да са запознаешз съ истинѧ-тѧ вѣрѧ? Може ли да бѣде нѣкаква мысль по висока, — каква-то смъртний человекз не може сеѣ ни да представи, а камо ли да ѣз изрече — оскенз да человекз мысли за Бога и за вѣчност-тѧ. Там исти-та важностъ на тѧ божествены мысли источника найчисти-те радости на наши-атз дѹхз. Там насз пази отз грѣхз и ражда вз насз мирнѧ совѣсть. Там влива вз насз чистѧ надеждѧ на Бога, кой-то ны лѣви, а чрезз това наоружава наши-те сѣрдца съ мѧжество спроти сѣкой напасти свѣтски. Истина, кой-то е благочестикз, той е сѣкоги веселз, а кой-то е нечестикз, той са върти помежду найраспустнаты-те радости и найчерны-те скѣрбы. Той нѣма мѣркѧ вз нищо, па маркарз и кога-то го видишз, чи е веселз, недѣй му вѣрува; защо е вѧтре и сѣрдечно и дѹшевно боленз, и по много е злочестенз нежели радостенз. Вѣроисповѣданіе-то, кое-то отдалечава отз насз сѣкоюж скѣрбѧ, дава и дѹховнѧ радость на сички-те наши задовольства, а вз онока время, кога-то страдаеме, подсѣща ны на Бога и влива вз насз онока неустрашимо величіе, на кое-то осѣщанье-то много е по сладко и по мило отз сички-те наслажденіа свѣтски.

